

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE

HANUL COLȚEI

Nr.13 / 17 februarie 2013

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

CUVIOSUL IOAN DE LA VALAAM

EPISTOLE

4 octombrie 1939

Este bine să practici rugăciunea lui Iisus. Sfinții Părinții au numit rugăciunea *"regina virtuților"*, căci atrage după sine celelalte virtuți. Cu cât este mai curată, cu atât nevoia ascetică pe care o cere este mai mare. Ava Agathon zicea: *"Până la ultima suflare, rugăciunea cere nevoia unei lupte aspre"*.

Spui de o sută de ori rugăciunea dimineața și de o sută de ori seara: e suficient pentru tine. Încearcă numai să o faci cu atenție; nu te tulbura dacă inima ta este secătuită, silește-o către rugăciune!

După cum ți-am spus, fixează-ți atenția în partea de sus a pieptului. La lucru sau în prezenta altcuiva, încearcă să te ții cu mintea lipită de Dumnezeu, adică să ai amintirea lui Dumnezeu, gândul că este de față. Dacă Psalmii și Acatistele te

poartă mai vârtos spre căința și dacă ai timp, recita-le.

Nu îndrăznim să-i cerem lui Dumnezeu rugăciunea neîncetată a inimii la care tu aspi, căci este o stare spirituală foarte rară, la care, după cum spune Sfântul Isaac Sirul, doar un om din o mie ajunge; doar prin harul lui Dumnezeu, ca răsplată pentru o profundă smerenie, să ajungem la o asemenea treaptă. Nu încerca să obții căldura inimii! Ea vine independent de eforturile și așteptările noastre. Truda noastră trebuie concentrată asupra rugăciunii; reușita însă depinde de har. Nu căuta nimic mai mult și nu te pripă! Fiindcă nu prin salturi, ci printr-o cale plină de răbdare se înaintează în viața duhovnicească. Ești încă tânără, și fizic, și spiritual. Sfântul Ioan Scărarul scrie: *"Dacă vei cerceta sufletul unui începător, vei vedea în el rătăcirile: dorința rugăciunii neîncetate, a amintirii neîntrerupte a morții și a unei depline stăpâniri a mâniei, ceea ce ține de starea desăvârșitorilor"*. Semnul rugăciunii în căldura inimii cu o inimă zdrobită este de a te considera un nimic și de a striga către Domnul: *"Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătoasă!"*. Poți la fel de bine să te rogi și cu alte cuvinte dacă acest lucru ți se potrivește mai bine.

Nu vrei să păcătuiești și păcătuiești grav. Ce-i de făcut? Suntem oameni, trupește, și pe deasupra ispitiți de diavoli. Nu te teme și nu te descuraja, chiar și când eziți pe calea unei virtuți! Ridică-te și continuă! Să știi că nu de noi depinde să rămânem în curăție, ci de harul lui Dumnezeu. Fii smerită și până la moarte

nu te încrede în tine însăși! Nu-i judeca pe alții în nicio împrejurare! Cel ce-și judecă aproapele va cădea și el însuși în aceleași păcate. Nu poate fi altfel.

Dacă ți se întâmplă să cazi la învoiala cu conștiința ta pentru că vrei să fii singură și să stai acasă, aceasta nu este un păcat. Fii chibzuită, pentru că totul să fie făcut din dragoste de Dumnezeu!

Dumnezeu să te lumineze!

14 august 1945

Hristos este cu noi!

Am primit într-adevăr scrisoarea ta și am citit-o cu dragoste. Este bine că aspiți la viața duhovnicească, dar străduiește-te să nu stingi Duhul. Dacă vă este mai anevoie vouă, celor ce sunteți în lume, să desfășurați o viață spirituală, Dumnezeu îi ajută pe cei ce se străduiesc. Sfântul Ioan Scărarul se mira de ciudata noastră condiție: *"Cum se face că, avândul-L pe Dumnezeul Atotputernic, pe îngeri și pe sfinți ca ajutoare pentru practicarea virtuților, și doar un singur Viclean pentru a ne ispiti spre păcate, suntem cu toate acestea mai ușor îndreptați spre patimi și spre vicii decât de virtuți?"*. Întrebarea rămâne deschisă. Sfântul nu a vrut să ne-o explice. Totuși, putem presupune două lucruri. Pe de o parte, firea noastră coruptă de neascultare și lumea, cu ispitele ei multiple și amenințătoare, fac focul diavolului. Pe de alta parte, Domnul nu impietează libertatea noastră deplină. Noi trebuie să tindem spre virtuți până la capătul puterilor

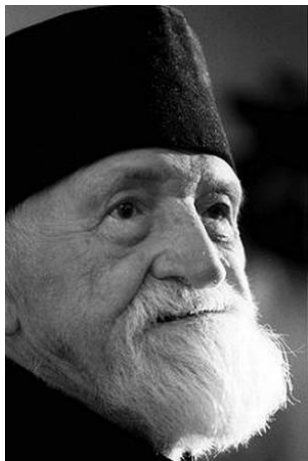
noastre; totodată, nu depinde de noi să stăruim în virtuți, ci de Dumnezeu. În funcție de smerenia, și nu de asceza noastră, Dumnezeu ne ține în virtute. Sfântul Ioan Scărarul spune: *"Unde a avut loc o cădere, ea a fost precedată de mândrie"*.

Cu toate acestea, nouă, celor slabi, Domnul, în milostivirea Să, ne-a dat căința, căci firea noastră este adânc inclinată spre păcat. Sfinții Părinți, prin experiența lor, au cercetat în amănunțime subtilitățile firii noastre; ei ne consolează expunându-ne în detaliu, în scrierile lor, mijloacele de luptă contra păcatului. Acum ca ai "Războiul nevăzut", citește-l cât de des.

Cât despre rânduiala ta de rugăciune, să ți-o stabilești singur; doar atât: rugăciunea să nu fie spusă fără rost, ca și când ai îndeplini o obligație. Străduiește-te să te rogi cu atenție! Nu este oare mai folositor de a scurta rânduiala decât a o îndeplini cu tulburare și a fi sclav? Acesta nu este gândul meu, ci al Sfântului Isaac Sirul. Este de asemenea menționat în "Războiul nevăzut", dar nu-mi aduc aminte în ce capitol.

Nevrednicul tău tovarăș de rugăciune.

PR. DUMITRU STĂNILOAE

NOTA 557 LA SFÂNTUL
MAXIM MĂRTURISITORUL

Chipul dumnezeiesc nu se pierde nici în omul care lucrează contrar lui Dumnezeu. Căci n-ar putea lucra contrar lui Dumnezeu, dacă n-ar păstra în continuare cugetarea și libertatea. Dar chipul

devenit astfel, e un chip deformat. Alegerea răului poate fi susținută tot cu argumente raționale și prezentat ca bine. Dar se vede în această argumentare o forțare a notei, deodată cu nesinceritatea. Se poate omorî cu argumentul că se face aceasta din iubire de oameni. Se fac poate eforturi raționale mai mari spre argumentarea celor rele, ca bune. Dar răul se simte că nu e bine, se trăiește ca rău.

Argumentarea răului ca bine nu câștigă adeziunea simțirii generale, cum o câștigă binele.

Nota la Sfântul Maxim Mărturisitorul, Ambigua,
Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii
Ortodoxe Române, București, 1983, p. 260

PROGRAMUL LITURGIC

- **Mărti: 19 februarie**
17:30 – Sfântul Maslu
19:30 – Cateheză
- **Sâmbătă: 23 februarie**
17:30 – Vecernie
- **Duminică: 24 februarie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie: *Duminica Vameșului și Fariseului, Întâia și a doua aflare a capului Sfântului Proroc Ioan Botezătorul*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro